

De naam van Jezus

Zoals die in de Hebreeën wordt voorgesteld.

door: A.J.L.

Er is een heel bijzonder lieflijkheid in de naam van Jezus. Het is niet Zijn officiële titel, maar Zijn persoonlijke titel, en die persoonlijke naam van de heer had voor de harten een bijzondere aantrekkingskracht en lieflijkheid en heeft die ook voor ons.

In Hebreeën vinden we die naam van “Jezus” misschien meer dan in andere brieven. Wij begrijpen er de reden van, als wij ons herinneren, dat de Hebreeën gewend waren aan een Hogepriester en aan een Levietische dienst van een min of meer officieel karakter. Het was juist van belang om hun de Heer Jezus voor te stellen in de eenvoudige majesteit van Zijn persoonlijke naam. Ik zou onze gedachten een ogenblik willen bepalen bij Zijn Persoon, zoals Hij ons beschreven wordt in:

Hebreeën 2:6-9.

De verheerlijkte Mens. Hij in wie al Gods raadsbesluiten voor de mens vervuld zijn. *“alles hebt U onder zijn voeten onderworpen”* Maar wij zien dat nog niet. In afwachting zien wij er het heerlijk onderpand van: wij hebben het voorrecht de ogen naar de geopende hemel op te heffen en wat zien we daar? Dat is Jezus. Wij zien Hem gekroond met heerlijkheid en eer en onze harten kunnen zeggen: “Hij is de plaats waardig, die Hij inneemt. Hij is waardig, die heerlijkheid, die van Hem is. Hij is die kroon waardig. Hij die door de genade van God, de dood voor alles gesmaakt heeft, voor alles, wat van God vervreemd was.

Hebreeën 3:1-2

In Hebreeën 3 worden we uitgenodigd “Hem te beschouwen.” Wat een bezigheid voor onze harten, voor ons gehele wezen, hart, ziel en geest. Dat vergeten we dikwijls. Wij weten dat ons hart het nodig heeft bezig te zijn met de Heer Jezus, maar wij denken, dat onze geest behoefte heeft aan verschillende onderwerpen om zich op enige manier te verstrooien. Maar de Heer Jezus is voldoende, zowel voor de geest als voor het hart.

“Beschouwt Jezus,” Hij die van God tot ons op aarde kwam. De Gezondene, de Apostel van God voor de mens! O, wat een gezant van vrede en liefde was de Apostel van onze belijdenis! Hij was ook Hogepriester, die van de mens tot God ging. Hij die op aarde was als de Apostel van God tot de mens gekomen, is nu de

Hogepriester van de mens bij God. Op aarde en in de hemel, beschouw Hem de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis... Jezus. Wij zijn deelgenoten van de hemelse roeping. Wij zijn hemels, omdat Hij hemels is.

Hebreeën 4:14-16

De apostel heeft over ons gesproken als *“heilige broeders, deelgenoten van de hemelse roeping.”* Nu vermaant hij ons zeggend: *“laten wij de belijdenis vasthouden”* gegrond op de kostbare waarheid, dat wij een grote Hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan, Jezus, de Zoon van God. Zoals vroeger de Hogepriester inging in het heilige en de verschillende delen van de tabernakel doorging, daarna, op de grote Verzoendag, in het heilige der heiligen ging. Zo hebben wij Hem, die de hemelen is doorgedaan om in het heilige der heiligen in te gaan. Hij is daar nu om ons te helpen; die belangstelling heeft voor onze moeilijkheden en zwakheden, onze beproevingen en ons lijden. Een Hogepriester vol medelijden. Hij komt ons te hulp, zoals Hij alleen dat kan doen.

Wij mogen wel spreken over de altijd aanwezige, werkelijke genade van de Heiland. Wij kunnen denken aan Zijn genade in het verleden – die Hem deed neerdalen op aarde, die Hij heeft geopenbaard in heel Zijn leven, die geschitterd heeft op het kruis – die nu nog schittert met al zijn glans.

Hoe rijk en volmaakt heeft God voorzien in alles voor ons. Niet alleen in het verleden, maar ook nu en in de toekomst. Een toekomst van vreugde en zegen, die ons wacht, als wij “voor altijd bij de Heer zullen zijn!” *“Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgedaan, Jezus, de Zoon van God”* en als wij weten dat wij behoefte hebben aan barmhartigheid en genade, worden wij uitgenodigd tot Hem te naderen met vrijmoedigheid, opdat *“wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd.”* Barmhartigheid voor de reis, genade voor de strijd, want wij hebben hulp nodig.

Hebreeën 6:17-20

Wat een genade van God. Niet alleen ons Zijn Woord te geven, maar het te bevestigen met een eed. De Voorloper, die voor ons is ingegaan tot binnen het voorhangsel geeft ons de zekerheid, de garantie van de heerlijkheid, die ons beloofd is en die voor ons ligt. Hij is de hemelen binnengegaan en dat geeft aan onze hoop

een hemels karakter, omdat Hijzelf daar is. Wat een vertroosting hebben wij!. Het is werkelijk een anker voor de ziel dat ingaat tot binnen het voorhangsel, waar de Voorloper voor ons is ingegaan, Jezus. Hogepriester geworden tot in eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek. Onze aandacht, gedachten, geest en ons hart zijn op Hem in de hemel gericht, waar Hij nu is.

Hebreeën 7:20-22

“in zover is Jezus ook borg geworden van een beter verbond.” Hij is er verantwoordelijk voor geworden. Wat een verschil met de eerste mens, die dadelijk na de verantwoordelijkheid op zich genomen te hebben, die heeft gebroken. Hier echter is Hij, die het op zich heeft genomen en verzekerd, Jezus en zijn bloed is de grondslag van een “beter verbond.”

Hebreeën 10:19

Wij hebben volle vrijmoedigheid om in te gaan in het heiligdom. Zonder geweten van zonde, terwijl we toegang tot God hebben, altijd en in elke omstandigheid. Wat ons van Hem verwijderde, onze zonden, zijn verdwenen. De voorhang is gescheurd, wij kunnen binnengaan. Wij worden uitgenodigd in volle zekerheid van het geloof in te gaan. Wij hebben een grote Priester, zowel als een bedienaar van het heiligdom, die ons vertegenwoordigt. En door het bloed van Jezus, door deze nieuwe en levende weg hebben wij toegang in de tegenwoordigheid van God zelf.

Hebreeën 12:2

Het enige middel om te lopen is: het oog op Jezus gericht te houden. Hij moedigt ons aan, Hij verheugt, Hij troost. Hoe moeilijk de weg ook is, Hij heeft die voor ons gebaad. Als ik de weg bekijk, zie ik stenen. Als ik op mezelf zie, zie ik zwakheid van wandel. Maar als ik het oog richt op Jezus, zie ik de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof.

Hebreeën 11 spreekt over mannen en vrouwen, die een bewonderenswaardig geloof hadden. En dat verwondert ons. Maar zij verdwijnen in het niets bij Jezus, zoals alle dingen in deze brief dat doen. De engelen, Mozes, Aäron, alle geloofsmannen. Als wij het oog op Hem houden, die om de vreugde die voor Hem lag het kruis heeft verdragen, kunnen wij de loop voleindigen en dat met volharding.

Hebreeën 12:24

Alles waar de heiligen toe genaderd zijn in de verzen 22-24 is kostbaar om te beschouwen. Maar nu zou ik de aandacht alleen willen bepalen bij deze woorden: “genaderd... tot Jezus” Hij wordt hier voorgesteld als de middelaar van een geheel nieuw verbond. In Hebreeën Is Hij borg van een beter verbond en nu de “Middelaar van een nieuw verbond. Wat een verschil tussen de genade en zegening, waarvan het bloed van de besprenkeling spreekt en de stem van het bloed van Abel, dat roept van de aarde tot God.

Hebreeën 13:10-13

Laten we God danken voor die 2 kleine woorden “tot Hem” Als er alleen maar stond: “Laten wij daarom uitgaan buiten de legerplaats.” Wie zou dat durven? Maar “tot Hem” – Jezus – buiten de legerplaats. Als Hij buiten de legerplaats is, wat een kostbaar gezelschap! De blindgeborene in Johannes 9, die uitgeworpen was, en dat was iets verschrikkelijks voor een jood, ontdekte, dat Jezus ook uitgeworpen was. *“Jezus hoorde dat zij hem naar buiten hadden geworpen en toen Hij hem gevonden had, zei Hij tot hem: Geloof u in de Zoon des mensen? Hij antwoordde en zei: En Wie is Hij, Heer, opdat ik in Hem geloof? Jezus zei tot hem: U hebt Hem niet alleen gezien, maar Hij die met u spreekt, Die is het. En hij zei: Ik geloof, Heer. En hij aanbad Hem.”* Van de blinde en bedelende, die hij was, wordt hij een aanbidder van de Zoon van God.

Laten wij daarom “tot Hem” uitgaan buiten de legerplaats en zijn smaad dragen. Laat ons dan door Hem Gode te allen tijde opofferen, een offerande van lof. Is dat geen heerlijk doel om na te streven?

We hebben dus in Hebreeën gezien: Jezus,
– gekroond met heerlijkheid en eer, (2:6-9)
– Apostel en Hogepriester van onze belijdenis, (3:1)
– de grote Hogepriester, die de hemelen is doorgestaan, (4:14)
– de Voorloper, die heeft gewandeld, ons voorbeeld, (6:17-20)
– de Borg, waarop alles rust, (7:20-22)
– door wiens bloed wij kunnen ingaan in het heiligdom, (10:19)
– de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof, waarop ons oog zich richt, (12:2)
– de Middelaar van een nieuw verbond, (12:22-24)
– tot wie wij kunnen uitgaan, buiten de legerplaats en van wie wij de naam moeten belijden! (13:10-13)

“Laten wij dan door Hem voortdurend een loffer brengen aan God, dat is de vrucht van de lippen die zijn naam belijden.”

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1928-70](#)

Titel: [Le nom de Jésus](#)